

29 maart 2007

Griffie :

Not. nr. :
66.L1.180159/02
Beklaagden :

Veroordelingsbericht :

Betekend :

Kost :

De **CORRECTIONELE RECHTBANK, negende kamer**, zitting houdende te Oudenaarde heeft het volgende vonnis uitgesproken :

In zake van het Openbaar Ministerie tegen :

1. _____ handelaar, geboren _____ en
wonende te _____
2. _____ waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is te _____

Beklaagd van:

De eerste en de tweede :

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder hun bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, als dader of mededader zoals voorzien door art. 66 van het Strafwetboek;

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 146-9° lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, in casu :

door op het terrein, gelegen te _____, ten kadaster gekend onder _____ in eigendom toebehorende aan _____, nl. een tuinhuis en parking ;

te _____ op niet nader te bepalen data in de periode gaande van 21 september 2000 tot 27 december 2001.

Mede in zake :

advocaat, kantoorhoudend te _____

;

lasthebber ad hoc over tweede gedaagde,

De procedure werd op regelmatige wijze aanhangig gemaakt en de stukken werden ingezien.

Gelet op het ter zitting van deze rechtbank d.d. 18 januari 2007 door zijnde tweede beklaagde, neergelegd verzoekschrift in toepassing van artikel 2bis Voorafgaande titel Wetboek van Strafvordering tot aanstelling van Mr. advocaat te als lasthebber ad hoc om haar ter zitting te vertegenwoordigen, werd in toepassing van voormeld artikel de voorgestelde lasthebber ad hoc ter zitting aangesteld.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord Mr. advocaat te loco Mr. advocaat te
namens de eerste beklaagde.

Gehoord Mr. loco Mr. beide advocaat te
in zijn hoedanigheid van lasthebber ad hoc over tweede beklaagde.

De rechtbank stelt vooreerst vast dat er een materiële vergissing in de dagvaarding is geslopen, in die zin dat de tenlastelegging na : *"nl. een tuinhuis én parking"*, dient te worden aangevuld met : *"te hebben opgericht respectievelijk aangelegd"*.

De dagvaarding dient in die zin te worden verbeterd.

1. Overzicht van de feitelijke elementen zoals deze blijken uit het strafdossier.

- 1.1. Uit het proces-verbaal van 20 maart 2002 van de lokale politie van de politiezone is af te leiden dat zij in kennis werden gesteld van een bouw misdrijf te op de eigendom van Dit betreft een privé-club met gelegenheid tot dansen.

Ter plaatse werd door de politie, in aanwezigheid van de verantwoordelijke van de gemeente en de dossierbeheerder, vastgesteld dat er verbouwingswerken aan de gang waren. Volgens de schoonzoon van de zaakvoerder zouden deze verbouwingswerken vergund zijn bij beslissing van 21 september 2000.

Vervolgens werd vastgesteld dat achteraan het hoofdgebouw een houten bergruimte (tuinhuis) werd geplaatst aan de uitgang. Volgens de schoonzoon werd deze geplaatst in afwachting dat de aan de gang zijnde verbouwingswerken voltooid zijn. Er is geen bouwvergunning voor deze bergruimte voorhanden.

Voorts werd via de verantwoordelijke van de gemeente vernomen dat de aangebrachte afsluiting in 'hout' rond de eigendom eveneens dient verwijderd te worden en dat ook de asfaltverharding werd aangebracht zonder vergunning.

Volgens de dossierbeheerder werd door op 4 februari 2002 een aanvraag ingediend voor de verharding van de parking in asfalt, doch werd het dossier op 5 februari 2002 teruggestuurd voor aanvulling gezien het onvolledig was. Zij stelde dat tot op heden geen heraanvraag werd ingediend.

- 1.2. Op 3 april 2003 werd vervolgens door de politiediensten vastgesteld dat de houten afsluiting verwijderd was en werd vervangen door een groene (be-kaert)afsluiting. Het tuinhuis werd nog niet verwijderd.

Uit de ingewonnen informatie bij de technische dienst van bleek dat een regularisatiedossier werd ingediend op 20 november 2002 voor de afbraak van het houten tuinhuis en dat tevens een regularisatie werd gevraagd voor de aangelegde parking.

Het schepencollege adviseerde gunstig op 19 februari 2003. Hierop werd het dossier gestuurd naar Stedenbouw op 2 maart 2003 en op 10 maart 2003 werd een gunstig advies verleend door Bruggen en Wegen. Op 30 juli 2003 ontving van de dienst Ruimtelijke Ordening een ongunstig advies inzake de aangelegde parking en het houten tuinhuis en op 17 juli 2003 werd dit ongunstig advies omgezet in een weigering door het college van burgemeester en schepenen voor het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning.

Door , de verantwoordelijke van de gemeente werd gesteld dat het tuinhuis moest afgebroken worden vermits het om een illegaal bouwwerk gaat en dat men voor de afbraak daarvan geen vergunning nodig heeft.

- 1.3. Uit het verhoor van eerste beklaagde kwam tot uiting dat hij aan zijn architect opdracht had gegeven om een regularisatie te bekomen, dat er reeds onderhandelingen waren en dat hij bereid was om de nodige aanpassingswerken uit te voeren.
- 1.4. Uit het uittreksel uit de notulen van het college van burgemeester en schepenen d.d. 6 december 2006 bleek tot slot dat :
- op 18 oktober 2006 aan , een stedenbouwkundige vergunning werd afgeleverd voor de regularisatie van het verhard van de parking ter hoogte van ;
 - de houten bergruimte en de aangebrachte houten afsluiting waarvan sprake in het aanvankelijk proces-verbaal werden verwijderd.

Nu de voormelde stedenbouwkundige inbreuken werden achterhaald of vergund zijn, werd besloten om geen herstellvordering in te leiden.

3 Beoordeling door de Rechtbank.

Gelet op de gegevens in het strafdossier en naar aanleiding van de behandeling van de zaak ter terechtzitting, is de rechtbank van oordeel dat het optrekken van het tuinhuis én het aanleggen van de parking zonder bouwvergunning, zoals vermeld onder de enige tenlastelegging (zoals verbeterd), bewezen voorkomen in hoofde van zowel de eerste als de tweede beklaagde.

Door de verdediging van eerste en tweede beklaagde werd in termen van conclusies en pleidooien de in de dagvaarding omschreven tenlastelegging overigens niet betwist.

4. De straftoemeting.

- 4.1. De eerste en tweede beklaagde hebben wetens en willens een wederrechtelijke toestand tot stand gebracht.

De rechtbank wijst er op dat de beklaagden hun individueel belang niet boven het algemeen belang – dat is gebaat met een goede ruimtelijke ordening – mogen laten prevaleren en dat zij voortaan de stedenbouwkundige voorschriften stipt dienen na te leven en zij aldus vóór de aanvang van bouw en/of verbouwingswerkzaamheden in het bezit moeten zijn van een rechtsgeldige bouwvergunning.

Weliswaar wordt bij de straftoemeting ook rekening gehouden met het feit dat het tuinhuis en de houten afsluiting inmiddels werden afgebroken én dat de aanleg van de parking inmiddels geregulariseerd werd.

Voorts blijkt uit het strafregister van de eerste beklaagde dat hij nog niet werd veroordeeld wegens soortgelijke feiten. Hij diende zich in het verleden enkel te verantwoorden voor bedrieglijke verberging doch verkreeg hiervoor de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling gedurende een termijn van vijf jaar.

Uit het strafregister voor rechtspersonen blijkt dat de tweede beklaagde nog beschikt over een blanco strafregister.

- 4.2. De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen aansporen respect te betonen voor de regels die beogen in Vlaanderen tot een ordentelijke ruimtelijke ordening te komen.

- 4.3. Door de raadsman van de beklaagden werd een milde straf gevraagd.

In de gegeven omstandigheden is de rechtbank van oordeel dat de hierna bepaalde bestraffing passend en verantwoord voorkomt in hoofde van elk der beklaagden.

De eerste beklaagde werd nog niet veroordeeld tot een criminele straf of tot een correctionele gevangenisstraf van meer dan twaalf maanden nu mag gehoopt worden dat beide beklaagden zich niet meer aan dergelijke feiten zullen schuldig maken. Er kan voor hen dan ook telkens uitstel van tenuitvoerlegging worden verleend voor de opgelegde geldboete, zoals in het beschikkend gedeelte van dit vonnis nader bepaald.

- 4.4. De toepassing van de wet van 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000) met ingang van 1 januari 2002 brengt een marginale verhoging van de geldboeten met zich mee. Aangezien de aan de beklaagde ten laste gelegde en bewezen verklaarde feiten dateren van vóór de inwerkingtreding van deze wet, mag de verhoging van de geldboeten niet op deze feiten worden toegepast.

Het bedrag van de geldboete, verplicht uit te drukken in euro, dient dan ook berekend te worden door de verhoging van de door 40,3399 gedeelde geldboete zoals bepaald in het strafwetboek, met de opdecimen geldend op het ogenblik van de gepleegde feiten.

Gelet op de artikelen :

40, 40bis, 66, 100 strafwetboek ;

1, 2, 99§1.1 (§3), 146.1, 146.9, 147, 148, 149 en 204 decreet 18.5.1999 ;

28.29 Wet 1.8.1985 ;

wet 5.3.1952, zoals gewijzigd ;

4 wet 26.6.2000 ;

162.163.179.182.184.185.189.190.194 Wetboek strafvordering ;

wet 15.6.1935 ;

door de voorzitter ter zitting aangeduid.

DE RECHTBANK, rechtdoende in eerste aanleg en op tegenspraak :

Verbeterd de tenlastelegging in de dagvaarding in die zin dat deze na : *"nl. een tuinhuis én parking"*, dient te worden aangevuld met : *"te hebben opgericht respectievelijk aangelegd"*.

Veroordeelt de eerste en de tweede beklaagde elk voor van de in hun hoofde bewezen verklaarde tenlastelegging (zoals verbeterd) tot een geldboete van 200 / 40,3399 EUR te vermeerderen met 1.990 opdecimen en alzo gebracht op **991,57 EUR**.

Zegt dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, wat eerste beklaagde betreft, deze uitgesproken geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 2 maanden.

Zegt dat de uitvoering van dit vonnis in hoofde van beide beklaagden, gezien men mag hopen dat zij zich aan dergelijke feiten niet meer schuldig zullen maken, zal **uitgesteld** worden gedurende een termijn van **drie jaar** te beginnen van heden wat betreft de uitgesproken geldboete verhoogd met de opdecimen.

Spreekt tegen beide beklaagden de verplichting uit ELK een bijdrage te betalen van 25 euro verhoogd met 45 opdecimen en aldus gebracht op 137,50 euro tot financiering van het bijzonder fonds voor de hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweld-daden.

Legt bovendien aan beide veroordeelden een vergoeding op van 25 euro ingevolge K.B. 23.12.1993 gewijzigd bij artikel 1 K.B. 11.12.2001

Veroordeelt de eerste en tweede beklaagde elk tot de helft van een gedeelte van de proceskosten, wat de openbare partij betreft tot heden in het geheel begroot op 71,95 euro.

Laat de overige kosten ten laste van de Belgische Staat en begroot deze voor zoveel als nodig op 8,55 euro.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare terechtzitting van **negenentwintig maart tweeduizend en zeven.**

Aanwezig :

, toegevoegd rechter ;
substituut procureur des konings ;
, griffier.